

eléctrica e non a outras posibilidades de aproveitamento enerxético apartir do vento, que poderian ir desde pequenas instalacións eléctricas de aproveitamento eólico para pequenas comunidades, até o aproveitamento do vento para o bombeo de auga ou outros.

Todo isto non debe levar-nos a renunciar á posibilidade de aproveitamento eólico, como de outros recursos renovaveis, pero dentro dunha alternativa mais global que vaia no camiño de mudar a estrutura produtiva e de consumo, verdadeiro xeito de limitar a creación de prexudiciais centros de

transformazón de enerxia. Esta alternativa supón renunciar ao suposto paraíso do consumo sen límites, adaptar a nosa vida a outro xeito de entender o ben-estar. Sen estes cambios podemos incorrer no espallismo de ver inofensivos muiños onde só hai xigantes.

EN DEFENSA DO XISTRAL

OS GRUPOS ECOLOXISTAS CONTINUAN A DENÚNCIA DA
INSTALACIÓN DE PARQUES EÓLICOS NA SERRA DO XISTRAL

Desde o pasado verán, ADEGA, ERVA, SOBREIRA e a FEG, veñen realizando diferentes actuacións de denúncia dos parques eólicos que se están instalando na Serra do Xistral, e dos novos proxectos en tramitación, que destruirán boa parte do valor ecolóxico e natural.

Segundo recoñece a propia Xunta no documento de lugares a incluir na Rede Natura 2000, os montes do Xistral están cobertos de formacións vexetais hidromorfas de extraordinario interese botánico, constituindo no seu conxunto unha das zonas colino-montanas de carácter atlántico hiperhúmido mellor conservada de Galiza. O espazo incluido na proposta Habitat abarca 6.779 ha situadas entre os 480 e os 1040 m de altitude, estando o 86% desta superficie ocupada por hábitats naturais que figuran no Anexo I da Directiva 92/43/CEE. Trata-se de catro tipos de hábitats que presentan todos eles o máximo valor (Valor Global A), e que incluen: a) matogueiras húmidas atlánticas meridionais de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*; b) turbeiras activas de cobertor; c) matogueiras secas, e d) formacións con *Nardus*. Outros cinco tipos de hábitas de interese ocupan superficies menores.

Ainda estando proposta para incluir na Directiva Hábitat, e figurando tamén como Biotopo Corine e Reserva Bioxenética, toda esta área carece dun plano de ordenación e manexo e figura de protección algunha. Ante os primeiros proxectos de parques eólicos a ins-

talar no Xistral, a Dirección Xeral de Meio Ambiente Natural (en novembro de 1997, ainda antes de crear-se a Consellería de Meio Ambiente) calificara da seguinte forma o impacto ambiental que estes proxectos causarian nos valores da Serra: "que o impacto que as obras causarian sobre as denominadas turbeiras de cobertor é ignorado no estudio ambiental, que a acusada modificación da paisaxe que causaria a instalación dos parques é subestimada nos estudos e que as poucas iniciativas propostas non conseguirían contrarestar a distorsión paisaxística e moito menos o gran alcance espacial da mesma, polo que consideran a execución dos tres parques absolutamente incompatible coa conservación do hábitat característico da Serra do Xistral e Cadramón, como son as peculiares turbeiras de cobertor, únicas na Península Ibérica e que son hábitat de interese prioritario para a Comunidade Europea".

Estes proxectos tamén foron alegados por un elevado número de colectivos, ademáis de trece expertos de diferentes áreas científicas relacionadas cos valores da Serra. Pero

finalmente as empresas eléctricas gañarian a batalla, e obtiveron da nova Consellería de Meio Ambiente unha declaración de efectos ambientais que permite a instalación dos proxectos solicitados. De novo, o profesor Felipe Macias da Universidade de Santiago, membro desde hai anos de SOGAMA e asesor da COTOP, e hoxe tamén asesor do conselleiro Carlos del Álamo, comprometería-se a facer desaparecer (non se sabe se por máxica) os impactos negativos destes parques no Xistral e, contra os estudos antes referidos, facé-los compatíbeis coa perservación das turbeiras. Os ecoloxistas non acreditan no rigor dun estudio que se oculta mesmo aos grupos parlamentarios.

A polémica das instalacións eólicas non se limita ao Xistral, pois tamén están amiazadas as serras do Sudo, Queixa, Pena Trevinca Faro e Larouco. Os grupos ecoloxistas mostran-nse convencidos de que se pode fomentar e desenvolver a enerxia eólica sen destruir aqueles espazos de maior valor, polo que reclaman unha ordenación racional da enerxia eólica, excluindo da sua instalación as zonas de maior valor, e a revisión dos obxectivos do plano enerxético, que preve de forma simultánea fortes incrementos no consumo de enerxías fósiles. É necesario planificar en base ao interese común e non ao interese das empresas eléctricas.

Visita reivindicativa dos grupos ecoloxistas á Serra do Xistral depois de teren começado as obras. Nen os estudos científicos contrarios a estes parques nem as diversas actuacións reivindicativas, concentráronse diante da consellería, paralización das obras, miles de sinaturas en contra... conseguiron deter os intereses eléctricos no Xistral.